

fchodoviny 2 / 2011

ZPRAVODAJ
FARNOSTI
CHODOV
PRAHA

*Zůstaň při mně,
abych se stal světlem
a zářil druhým*

John Henry Newman

V neděli 16. ledna 2011 se v kostele sv. Františka z Assisi uskutečnil koncert pořádaný pro ty, kteří finančně podpořili a podporují rekonstrukci našeho kostela. Na koncertě vystoupil soubor zobcových fléten **Vivat Flauto Grosso**, který je tvořen čtyřmi soubory – Flauto Vispo, Flauto Giocoso, Vivat Flauto a Flauto Giubiloso – které hrají repertoár z období renesance, baroka a 20. století. Koncert připravila vedoucí souborů Blanka Vysloužilová.

19. PROSINCE – MŠE KOREJSKÝCH PŘÁTEL

16. LEDNA – EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA V KOSTELE MILÍČE Z KROMĚŘIŽE

16. LEDNA – KONCERT SOUBORU VIVAT FLAUTO GROSSO

REÁLNÁ/NEREÁLNÁ PŘEDSEVZETÍ

Milí farníci,
už je za námi první měsíc nového roku. Řada z nás si na jeho začátku dala nějaké předsevzetí. I když většinu z nich nesplníme, jsou dokladem toho, že nám o něco dobrého jde. Že bychom byli rádi lepší, než jsme doposud. Co ale můžu udělat pro to, aby nezůstalo jen u zbožných přání? Dovolil bych si navrhnout několik podnětů:

Musím vycházet z toho, jaký jsem. Rozvíjet to, co jsem dostal. Nechtít dělat ze sebe někoho jiného. Nesměřovat ve svých představách o sobě a svém životě příliš vysoko. Nakonec totiž stejně zjistím, že Boha ani sebe neoklamu.

Stále se učit spoléhat, nejenom slovy, na pomoc Boží. Je ale jasné, že to nic nemění na nutnosti stálé práce na sobě. Jedním z projevů moudrosti je schopnost rozpoznávat, co změnit mohu, a co naopak musím s pokorou přijmout.

Při snaze o vymýcení jakéhokoliv zla ve svém

životě se nesmím smířit s povrchností, ale pídím se po jeho původu, kořenech. Také se musím bránit pokušení odkládat řešení překážek na později. Stejně je vytrvalost, nevzdávat se ani v okamžicích opakovaného nezdaru.

A ještě jedna věc: přestat předsevzetí formulovat jen negativně. Například místo „nebudu lhát“, zní jistě lépe „budu říkat pravdu“.

Je to sice někdy ubíjející, že musím tak často začínat znovu. Je ale velikou útěchou a darem, že mohu tak často začínat znovu!

Vážení farníci, také jsem si dal letos předsevzetí, ale radši vám nebudu říkat, jak to s ním po tom měsíci vypadá.

P. Stefan

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé,
v minulém čísle jsem psala o tom, že nám Pán dává další rok, abychom ho využili pro plnění Boží vůle. Společná Boží vůle pro náš život je milovat. Dnes chci připomenout to, co si možná neuvědomujeme jako samozřejmost a dosah toho prožijeme až na věčnosti, a sice to, že tu jsme především proto, abychom se nechali Bohem milovat. Pořád se nám podsouvá myšlenka, že musíme něco dělat; i milovat druhé, Boha, sebe je vlastně práce. A často zapomínáme, že se máme nechat milovat. Nechci, aby to vyznělo tak, že nemáme nic dělat, to ne. Ale na prvním místě musíme vědět a prožívat, že On je ten první, od koho vychází iniciativa. Bez vědomí toho, že jsme Bohem milováni, nezávisle na tom, jestli si to zasloužíme svým výkonem, není ani ta naše „práce“ - služba druhým - troufám si říci, nesena tím správným duchem. Mnoho lidí nám potvrdí, že od Něho pochází k té službě síla,

moudrost a vedení. Jestli je On tím, kdo nás sytí svou láskou, tak máme nevyčerpatelný zdroj pro naši službu a lásku.

Pane, děkujeme Ti, že stále čekáš, až konečně budeme věřit, že nás opravdu miluješ první a bez podmínky. Děkujeme Ti, že stále čekáš, až nám dojde, že nás tu máš proto, abychom se nechali Tebou milovat a prožívali to, jak nás miluješ. Prosíme Tě, nauč nás nechat se Tebou milovat. Nauč nás zastavit se během dne a pomyslet na Tebe, jak máš z nás radost, radost z toho, že žijeme, že tu jsme a jak Ti dělá potěšení, když si na Tebe vzpomeneme, a to nejen proto, že něco chceme, ale i proto, že jsme rádi, že jsi a že víme o tom, že se na nás rád díváš. Víme, že vše je milost a o tuto milost, nechat se milovat, Tě nyní prosíme. Amen.

Katka

JEŽÍŠE KRISTA NELZE OBEJÍT...

Často si lidé kladou nesmírně důležitou otázku: „Co bylo na počátku...“ Na samém počátku všeho bylo Slovo, Boží myšlenka.

O tom Slově mluví svatý Jan na začátku svého evangelia. V Boží myšlence jsi byl i ty, já, každý člověk. Písmo sv. nás ujišťuje „Věčnou láskou miloval jsem tebe.“

Od věčnosti a v určité chvíli nás stvořil. Od věčnosti věděl, proč nás stvořil v této době, a proto nejsme na světě náhodou, nejsme tu pro nic a za nic. Jak žalostně málo lidí na to v dnešní době myslí. Není to vidět, protože se na takové věci často zapomíná nebo mnozí říknou: „Na to v dnešní době není vůbec čas, jsou důležitější věci k řešení.“ Ale jaká pomoc! Myslí si snad někdo, že ujde otravě, když je v nějakém zamořeném prostoru a řekne si: **nebudu na to myslet!?**

Jsme jednou zde a jsme k nějakému úmyslu věčného Boha, a proto musíme přemýšlet, k čemu je náš život! Ptali jste se na to někdy a ptali jsme se poctivě každý sám sebe? A to je jistě myšlenka, která je pravým začátkem všech lidí, nic není před ní, a proto je všem společná. Kdo začne a žije život bez ní nebo dokonce proti ní, žije bez začátku a žije jako vykloubená ruka. A když tak žije někdy celé lidstvo, brzo pocítí, že je vykloubeno z místa, kde být má a kde být musí. Svět se hodně odlidštuje a mnohdy se ztrácí u lidí i duchovní rozměr. Často žijeme povrchně, jakoby v pěkném pozlátku, ale abychom se poctivě podívali na obsah života, na to už nám nezbývá čas.

Vím, že vy jste se jako rozumní lidé určitě ptali sami sebe, k čemu a jaký smysl má váš pozemský život. Jistě je důležitou otázkou: kolik lidí postavilo na začátku svého života myšlenku Boží? Spíše asi všechny možné: zdraví, peníze, sláva, věda, jiným zábava, jiným obchod a zisk a třeba ještě další. Vcelku je to všechno chybné, jestliže všechny tyto cíle neřídí a nespojuje jediná nejvyšší myšlenka, čili cíl, to je ta myšlenka, kde tebe Bůh chce mít.

Bůh od tebe chce ještě víc. Postavil tě k určitému zaměstnání, ale to je jen jeviště, kde hraješ určitou úlohu, ale hra přestane a potom nastane pravý život. Máš vykonat svou práci určitý Boží úkol a ne žít jen a jen pro sebe. Lenost, zahálka, sobectví, lakota, chamtivost a nestřídmost různého druhu nejsou hodnoty křesťanského stylu života. Máš sloužit celku, aby zase jiní mohli konat své povinnosti, aby všichni šli tímto životem ke konečnému cíli, k životu v Bohu. To platí pro každého člověka. Pokud je tento řetěz přetržen, tak vznikají ve společnosti, v rodině různé problémy – např. nezaměstnanost, narušené vztahy v rodině atd. To platí i pro děti, pro mládež, která se má kvalitně připravit na tento úkol. A co ti dříve narození, i ti mají úkol být vzorem a vést mladé lidi životem ke konečnému cíli, k životu v Bohu.

Každé místo a povolání je jen určitou kulisou, ve které se hraje jedna velká věc, dočasně to pozemské a nade všechno věčné určení, jak lidstva, tak i každého z nás. Je tedy velikou úlohou každého člověka, aby vůbec věděl, že je k něčemu, aby se vážně tázal a tuto otázku stále pročistoval: K čemu jsem já...? Na tom nezáleží, že se lidstvo občas znovu a znovu vyšine z tohoto úkolu a třeba jej i zapře! Musí se vrátit, neboť úmysl Boží se vším tímto stane. Nevíme, že bez Boha nelze dlouho žít? Začneme-li výchovu bez ohledu na Boha, skončí vcelku úpadkem mravnosti. Obchod bez Boha skončí nepoctivostí. Sociální vymoženosti skončí zneužitím. Smlouvy a závazky bez Boha jsou ničím.

A tak bychom mohli pokračovat. Nejhorší je, že život jednotlivce bez Boha ztrácí také smysl nebo není vůbec hodnotný, plný vnitřní radosti, klidu, spíše je nějak omezený. A když se jednatel nebo národ příliš zadívá jen do pozemských věcí a zapomene na věčné, když se celý zamiluje jen do stvoření, tu mu Bůh, i přes všechny výčitky a reptání a vzpouru, ne ve své spravedlnosti, nýbrž ve svém milosrdenství, vezme tuto hračku, tak jako matka odeberá svému dospívajícímu dítěti loutky, aby dítě neztratilo smysl pro skutečný život. Na počátku každého lidského života musí tanout Ježíš Kristus, protože jako věčný Bůh stojí na počátku vůbec všeho. A stát na počátku znamená být vzorem všech a všeho. Ježíš praví o sobě. „Já jsem začátek i konec.“ Ježíš je dobrým začátkem a tak i dobrým koncem. Kde však nestojí jako začátek, je i špatným koncem. Jistě potřebné k hlubokému zamýšlení. K odhodlání jít vždy s Ježíšem. Bez něho nic. Každé jiné jednání nemá vůbec žádnou logiku.

Ježíše Krista Spasitele nelze obejít. Buď s ním, nebo proti němu. Učedníci mu říkají: „Pane, ke komu bychom šli, ty máš slova věčného života.“ On jim stále vysvětluje: „Já jsem východisko a cíl, také cesta, pravda a život, světlo světa, kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen, kdo však neuvěří, bude zavržen.“

Proto nemůže být palčivější otázky a potřeby, než aby první myšlenkou našeho života, která by všechno ovládala a řídila, bylo to, co Bůh od nás chce. Ve všem, v každé životní situaci, při každém našem rozhodnutí, ve skutcích i v našem jednání. Vždyť jen Bůh dává všem a každému jednání společný cíl a smysl. Všechny lidské poruchy a katastrofy jsou v základě poruchou Božího řádu. Proto je tak nesmírně důležité a potřebné zamyslet se nad tím... Ať je ve vás život Bohu milý.

Zprávičky z Farní charity

Milí přátelé,

když jsem v září psala článek s prosbou o finanční výpomoc pro naši Charitu, tak jsem poprvé za těch deset let nevěřila, že se peníze skutečně najdou. Hlavou se mi honily různé krizové scénáře a žádný z nich mě nenaplňoval zrovna nadšením. Naštěstí nemám ve zvyku házet flintu do žita a tak jsem vymyslela plán, jak oslovit dárce z různých „cílových skupin“. Když jsem se svým fundraisingovým plánem seznámila naší paní ekonomku, jen kroutila hlavou: „Zkus to, ale moc šancí tomu nedávám.“ Přesto jsme se ve vedení rozhodli, že to zkusíme. Velice nám pomohli naši zaměstnanci. Jedna naše pečovatelka je vzděláním výtvarnice a vyrobila nám letáčky. Sehnala i dárce, kteří se složili na jejich vytištění. Ostatní zaměstnanci skládali letáky do obálek, vkládali složenky a roznášeli je při svých pouťích za klienty. Já jsem psala dopisy a všichni jsme se snažili. Uplynul říjen s nulovým výsledkem, situace se změnila až koncem listopadu.

Byl to opravdu požehnaný advent. Prakticky každý den nám přišly na účet nějaké peníze. Někdy přišlo 50 Kč, nejvyšší dar byl 40 000 Kč. My jsme ale měli velikou radost. Jak zaměstnanci probíhali kolem dveří ředitelny do svých pracoven, všichni se ptali: „Tak co, kolik přibýlo? A kdo nám dal? Paní N. taky slíbila, že něco pošle.“ Nakonec se sešlo na darech za celý rok 2010 neuvěřitelných 284 000 Kč, z toho 133 100 Kč přišlo na náš účet v průběhu prosince. 70 100 Kč, které přišly v průběhu prosince, bylo od dárců mimo katolickou církev. Máme za darů velikou radost a jsme za ně všem moc vděční. Nemyslete si ale, že tak lpíme na penězích. Pokud by tomu tak bylo, asi by už dávno nikdo z nás v Charitě nepracoval. Pro nás jsou peníze prostředek ke službě. Díky nim můžeme

v klidu pracovat a sloužit. I my zaměstnanci Charity musíme jíst, bydlet a mnoho z nás přináší domů jediný příjem rodiny. Také jsme po celou dobu adventu vnímali ty dary jako podporu. Jako ocenění naší práce, která není příliš vidět.

Věřící pracovníci Charity se setkávají jednou týdně ke společné modlitbě. Na začátku adventu jsem neměla čas si předem připravit text z Písma. Takže jsem prostě otevřela Bibli a přečetla první text, který mi padl do oka. Byl to text z evangelia sv. Matouše, 6. kapitoly, oddíl nadepsaný O zabezpečení života. Tehdy jsme se všechny zasmály. Později jsme na to vzpomínaly při první letošní modlitbě – jak vnímáme Boží požehnání i Boží blízkost a jsme za to vděčné. Ještě nám sice chybí finanční prostředky na dofinancování měsíce března, ale situace už není tak zoufalá, jak to vypadalo v podzimních měsících.

Chtěla bych moc poděkovat všem koledníkům a koledničkům, kteří nám pomáhali s Tříkrálovou sbírkou. Tentokrát nám počasí poměrně přálo. Já jsem se letos se svými koledníky nesetkala s žádnou vysloveně negativní reakcí. Naopak, velmi nás potěšil starší pán, který vysloveně zajasal, že nás potkal. Prý tři krále neviděl od dětství. S radostí a ochotně nám přispěl do kasičky na důchodce velmi vysokou částkou a odcházel od nás s úsměvem. Krátce nato jsme rozesmáli jednu dámu, která si přála, aby jí kluci zazpívali písničku. Vybrala jsem s třemi chlapci ve věku 14–15 let (Mým starším synem a jeho spolužáky). Filip hrál na strašně rozladěnou kytaru a doprovodný zpěv tří mutujících pubertáků dárce spíše odháněl. Paní se strašně smála a říkala, že to byl vskutku nevšední kulturní zážitek. Musím napsat, že jsem si to vybírání letos docela užila, hlavně díky tomu, že s klukama byla opravdu legrace.

Všichni dohromady jsme vybrali neuvěřitelných 66 050 Kč, ještě jednou smekám před všemi koledníky. Všem moc děkuji za dary, které jste nám do kasiček vložili.

Přeji vám všem pokojný únor. **Eva Černá**

DON BOSKO

Píše se rok 1858. Don Bosko je velmi váženým knězem jak v církevních, tak i v politických kruzích. Je v Římě a předkládá na soukromé audienci u papeže Pia IX svůj projekt o založení kongregace, která si za svůj cíl klade spásu a výchovu mládeže. Papež ho poslouchal se zaujetím a po dlouhém rozhovoru dává Don Boskovi svůj souhlas a vyzývá ho, aby všechno to, co papeži vyprávěl, sepsal. A tak se rodí salesiánská kongregace. Později Don Bosko dostává úkol od papeže, aby sepsal své „Paměti“ – tak, jak vzniklo jeho dílo, počínaje dětstvím až po zrod kongregace.

Don Bosko píše:

„Narodil jsem se 16. srpna 1815 v Becchi blízko Castelnua d’Asti. Otec Francesco byl vdovec a podruhé se oženil s Markétou Occhionovou a s ní měl dva syny Josefa a Jana. Z prvního manželství se narodil Antonín. Ve dvou letech jsem ztratil otce. Zemřel na zápal plic.

V devíti letech jsem měl sen, který rozhodl o mém povolání. Nádherná Paní a Pán mě ukázali cestu a mé pole působnosti uprostřed opuštěné mládeže.

V 16 letech jsem začal pořádně studovat. Dříve jsem studoval u dona Calossa, ale po jeho smrti byla dvouletá přestávka. V roce 1841 jsem ukončil studia teologie a byl jsem vysvěcen na kněze. Už tenkrát jsem poznal dona Cafassa, mého rodáka, který mně doporučil další studia morální teologie na turínském diecézním institutu. Během svých studií jsem chodil do turínských věznic a připravoval vězně na svátosti.

8. prosince 1841 jsem začal svou oratoř s malým chlapcem Bartolomějem Garellim jedním Zdravas Maria, a tím jsem rozjel apoštolátní dílo mezi mládeží. Pomalu jsem se stal otcem 400 chlapců, kteří čekali jen na mé znamení a byli schopni udělat cokoli bych řekl. Stal jsem se tak trochu nepřitelem vlády, která měla strach, že bych učinil revoluci. Ale mou touhou byla spása každého chlapce. Má politika byla politikou Otčenáše. Velkého přítele a podporovatele svého díla jsem našel v arcibiskupovi Fransonii, ale i ten musel do vyhnanství. Velkým mým pomocníkem se stal kněz Borel, bez jehož pomoci bych nedokázal rozjet tak velké dílo. Také mi pomáhal don Cafasso, můj zpo-

vědník a ochránce všech vězňů odsouzených na smrt. V blízkosti tohoto světce jsem se naučil hlubokému vztahu k opuštěnému a zbláčenému člověku.

Svou kongregaci jsem svěřil do rukou Panny Marie Pomocnice křesťanů a svatého Františka Saleského.

Mým životním mottem bylo: „**Dej mi duše, ostatní si vezmi!**“, a heslo řeholních řádů: **Modli se pracuj, jsem změnil na: „Práce je modlitba“.** Tím se otevírá cesta ke svatosti všem lidem bez rozdílu stavu.

Další charakteristikou mého života byla **radost**. Radost pramení z víry v Boha a víra s ní spojená vytváří rodinnou atmosféru pro mladé. Radost se projevuje ve hluboké zbožnosti k Panně Marii a v častém přistupování ke svátosti smíření a eucharistii. Vždycky jsem vedl své mladé k věrnosti svatému Otci. Na těchto základech vyrostla salesiánská rodina.

V roce 1872 byla založena salesiánská ženská větev Dcery Panny Marie Pomocnice, v roce 1875 jsem vyslal první salesiánskou misijní výpravu do Ameriky, v roce 1876 byla založena společnost Salesiánských spolupracovníků a v roce 1877 se začíná tisknout Salesiánský věstník. Ke konci svého života jsem pochopil slova nádherné Paní, která mi ve snu řekla: „Ve svůj čas všechno pochopíš“. S Její pomocí se podařilo vybudovat velké Boží dílo. Na konci svého života jsem dostal své baziliku Božského Srdce v Římě. To bylo moje poslední dílo.“
kněz Giovanni Bosco

31. ledna 1888 v ranních hodinách don Bosco vydechl naposled.

Poselství z Madridu

V letošním roce 2011 se v srpnu bude konat Světové setkání mladých ve španělském hlavním městě Madridu. Mládež z celého světa, i z České republiky, přijede prožívat tuto milostiplnou událost, přijede naslouchat Božímu slovu, přijede na krásné setkání. Jistě prospěšná myšlenka, když tak často vidíme kolem sebe tolik mladých lidí, kteří hledají své místo v dnešním světě. Místo často jen v ateistickém prostředí, kdy kolem nich mnozí oslavují jen materiální hodnoty, svůj vlastní prospěch. Přesto si nemyslím, že je to tak nesmírně špatné. Určitě i v dnešním globalizovaném světě mladý člověk touží po opravdové lásce, po čestnosti a spravedlnosti. Hledá prostředí, kde je středem života pravda, smysl a nadějná budoucnost.

Papež Benedikt XVI. předkládá mladým lidem dnešní doby několik úvah, které stojí za hluboké zamyšlení. Vychází z tématu, které nastínil jeho předchůdce Jan Pavel II. v úvaze, kdy Ježíš potkává mladého člověka (Mk 10, 17-22). Tento příběh působivě popisuje velkou Ježíšovu pozornost vůči mladým lidem, vůči vám, vůči vašim očekáváním, vašim nadějím. Ukazuje jeho velkou touhu setkat se s vámi osobně a navázat s každým z vás rozhovor. Kristus se opravdu na své cestě zastaví, aby odpověděl na otázku tazatele a prokázal, že je zcela k dispozici onomu mladému člověku, který je veden vroucím přáním promluvit s „dobrým Mistrem“, aby se od něho naučil správně jít po své životní cestě. Svatý Marek v evangeliím příběhu zdůrazňuje, jak „Ježíš na něho pohlédl s láskou.“ V Pánově

pohledu je jádro tohoto mimořádného setkání i celé křesťanské zkušenosti. Křesťanství není v první řadě morálkou, nýbrž zkušeností s Ježíšem Kristem, který nás osobně miluje, mladé i staré, chudé i bohaté, miluje nás i tehdy, když se k němu obracíme zády.

V mladém člověku z evangelia můžeme zachytit něco velmi podobného, co se týká každého z vás. I vy máte bohatství svých vlastností, elánu, snů a naděje. Máte spoustu možností! Už jen váš věk je velké bohatství nejen pro vás, ale i pro druhé, pro církve a pro svět.

Bohatý mladík se Ježíše ptá: „Co musím dělat?“ Období života, do něhož jste ponořeni, je časem objevování darů, které vám Bůh poskytl, a vaší zodpovědnosti. Je to rovněž čas klíčových rozhodnutí, abyste vytvořili svůj životní plán. Je

to tedy chvíle, kdy si kladete otázku po pravém smyslu bytí a kdy se ptáte: „Jsem spokojený se svým životem? Něco mi schází?“

Tak jako onen mladý člověk z evangelia, možná i vy prožíváte stavy nestálosti, vnitřního zmatku nebo utrpení, která vás vedou k tomu, abyste usilovali o život, který není průměrný, a abyste se ptali: V čem spočívá vydařený život? Co musím dělat? Jaké by mohlo být mé životní poslání? „Co musím dělat, aby můj život měl plnou hodnotu a plný smysl?“

Nebojte se těmto otázkám čelit: Nemohou vás přemoci. Vyjadřují velké touhy, které jsou přítomné ve vašem srdci. Proto je třeba jim naslouchat. Očekávají odpovědi, které nejsou povrchní... Usilovně naslouchejte Bohu, který má pro každého z vás svůj láskyplný plán, abyste objevili své životní poslání, které vás může učinit zcela šťastnými. Poproste ho s důvěrou: „Pane, jaký je tvůj stvořitelský a otcovský plán s mým životem? Co je tvou vůlí? Velmi si přeji, abych ji uskutečnil.“ Budte si jisti, že vám odpoví. Z jeho odpovědi nemějte strach! „Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí!“ (1J 3,20)

Ježíš vyzývá bohatého mladíka, aby šel dál, než jsou jeho vlastní uspokojení, touhy a osobní plány, a říká mu: „Pojď a následuj mě!“ Bohatý mladík bohužel nepřijal Boží pozvání a odešel smutný. Nenašel odvahu odpoutat se od hmotného majetku, aby našel daleko větší dobro, které nabízí Ježíš. Zármutek bohatého mladíka z evangelia vzniká v srdci každého člověka, který nemá odvahu následovat Krista a učinit správnou volbu. Nikdy není ale příliš pozdě na to, abychom mu odpověděli!

Vyzývám také ty, kteří cítí povolání k manželství, aby Ježíše přijali s vírou, dali mu pevné základy a prožívali velkou a věrnou lásku, otevřenou k daru života, který je bohatstvím a darem pro společnost a církve.

Ježíš bohatému mladíkovi připomíná desatero přikázání jako nutnou podmínku pro „získání věčného života jako dědictví.“ Tato přikázání jsou nezbytnými výchozími body k prožívání lásky,

k jasnému rozlišování dobra od zla a k budování důkladného a trvalého životního projektu. Také vás se Ježíš ptá, zda znáte Desatero, zda se snažíte formovat své svědomí podle Božího zákona a zda podle něho také žijete.

Jistěže se jedná o požadavky, které vedou proti proudu současné mentality, která nabízí svobodu zbavenou hodnot, pravidel a objektivních norem a vyzývá k odmítání jakýchkoliv omezení chvilkových přání. Místo aby tato nabídka vedla člověka ke skutečné svobodě, svazuje ho tak, že se stává otrokem sebe sama, vlastních bezprostředních žádostí, svých model, jako jsou moc, peníze, nevázané rozkoše a vábení světa...

Ježíš na začátku rozhovoru s bohatým mladíkem připomíná, že zákon Bohem nám daný je dobrý, protože „Bůh je dobrý.“ Ten, kdo je dnes mladý, ocitá se v situaci, kdy musí čelit mnohým problémům pocházejícím z nezaměstnanosti, z nedostatku jistých ideálů a konkrétních perspektiv pro budoucnost. Člověk někdy může mít při pohledu na tuto krizi pocit naprosté bezmoci. Přes všechny těžkosti se ale nenechte odradit a nežekněte se svých snů! Ve svém srdci rozvíjejte velkou touhu po bratrství, spravedlnosti a pokoji. Budoucnost je v rukou těch, kteří umí hledat a nalézat silné důvody pro život a pro naději. Pokud budete chtít, budoucnost je ve vašich rukou, protože dary a bohatství, které Pán vložil do srdce každého z vás a formuje je skrze setkání s Kristem, mohou přinést světu opravdovou naději. Víra v jeho lásku, která vás posílí a povede k štědrosti, vám dá odvahu vyrovnaně jít cestou života a vzít na sebe zodpovědnost v rodině a ve své profesi.

Nejde o to konat hrdinské nebo mimořádné skutky, ale využít vlastní schopnosti a talent při svém jednání a snažit se dělat neustále pokroky ve víře a v lásce.

To jen několik myšlenek z poselství Benedikta XVI., k mladým lidem, která jistě stojí za zamyšlení, za inspiraci.

**Mnoho užitku vám přeje
jáhen Pavel Urban**

Co mě zaujalo a oslovilo během duchovní obnovy konané v naší farnosti dne 18. 12. 2010 P. Tomášem Roulem

Jedním ze znaků zralého člověka je schopnost **převzít zodpovědnost za svůj život.**

Dalším doporučením je **žít svou přítomnost**, aby člověk pochopil svoji minulost a prožíval do hloubky všechno, co se s ním děje... (zbytečně se „nebabrat“ ve své minulosti)

PRO MNE HUMORNÉ:

Adame, ty jsi jedl z toho zakázaného stromu? – Ne, to TA žena, kterou TY jsi mi dal! (svádění odpovědnosti na druhého a dokonce na Boha)

Srovnávání se s druhými – chci být jako ostatní, protože mi připadají šťastnější než já, když se mu/jim budu podobat, budu taky šťastný/á.

Nikdo nebyl, není a nebude jako já. **Je potřeba stát se sám sebou, tzn. najít a zaplnit místo, které je moje – které mi bylo vytyčeno a dáno od Boha.** Já se mám stát sebou – nikým jiným. Pořešit sebe, nevracet se ke svým komplexům, chybám a být tady pro spásu ostatních.

PROVOKUJÍCÍ OTÁZKA:

Až nadejde poslední hodina tvého života, jakým mužem či jakou ženou bys chtěl být? Zůstane z tebe to, co jsi daroval.

„Má dcero, věz, že větší chválu mi vzdáš jediným úkonem poslušnosti než dlouhými modlitbami a umrtveními...“

(Deníček sv. Faustyny)

PRO MANŽELE:

Znovuobjevit to, co nás kdysi svedlo dohromady, protože Bůh očisťuje prvotní motivace, i když jsou povrchní.

Vnímáme a respektujeme milovaného člověka vždy jako někoho, kdo má zcela samostatnou a odlišnou identitu a podporujeme ho v tom.

Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry Bůh každému udělil.

Negativní poselství typu nic z tebe nebude, jsi k ničemu, nic neumíš (které jsme si přinesli z dětství) je třeba nabídnout k uzdravení Bohu. Negativní smýšlení o sobě je postižením na duši.

KONTROLNÍ OTÁZKY:

– Jak moc mi záleží na tom, co o mně druzí soudí? Nejsem otrokem mínění druhých lidí?
– Ti, co očekávají to špatné, tak se jim dokolečka potvrzuje.

Mám dary od Boha proto, abych sloužil.

Pro Boha musíme mít hodnotu, když pro nás učinil to, co učinil....

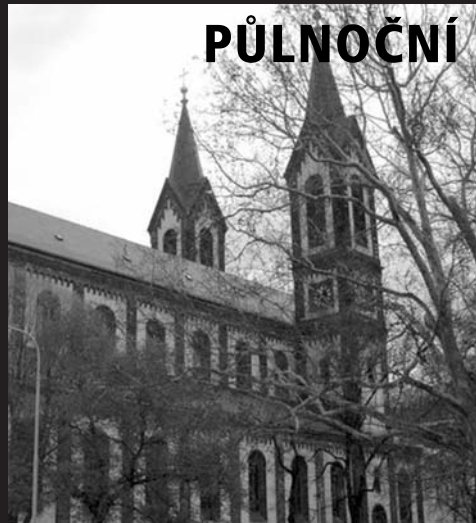
Samota – blahodárná věc – urovnat si myšlenky, zastavit se, vypnout, být sám sebou. Osamělost – vyplynulo z okolností, je dána, není dobrovolná, nedaří se to změnit.

POSLEDNÍ TŘI HESLA:

– Když nám někdo řekne: Starej se sám o sebe. Je to někdy pravdivější, než si myslíme. Znamená to také: pečuj o sebe!
– Postoj přijetí a lásky bez podmínek.
– Podle vaší víry se vám staň.

Káťa W.

PŮLNOČNÍ A MILOSRDENSTVÍ

Kdo by se netěšil na půlnoční. Skutečnou či prostřednictvím televize, rádia nebo jen tu ve vzpomínkách.

Věřte nevěřte, v poslední době velkým pokušením proti tomuto „těšení se“ je fakt, že jsem už nějaký rok farářem v Praze – Karlíně.

Tento velký a krásný kostel nebývá zaplněn tak často. Ale při půlnoční vždy. A tady začíná ten háček – zdroj mého pokušení: kostel sice úplně plný bývá, ale značná část přítomných různého věku i etnických skupin se na účast na bohoslužbě připraví douškem něčeho ostřejšího a případně si vezme i něco do zásoby – co kdyby je přepadl chlad.

A tak průběh této vánoční bohoslužby bývá velmi dobrodružný. Alespoň její první část. Hukot „jako na Václaváku“, flašky, někdy i chuť si zakouřit. Do druhé poloviny naštěstí zůstávají jen vytrvalci. S nimi už v klidu a opravdu ve vánoční náladě prožíváme zbytek bohoslužby.

Ptáte se, jak to zvládám? Není to tak jednoduché, to chápete, ale Pán mi pomáhá. Myslím, že jsem pochopil, že není dobré okřikovat a napomínat. Snažím se, abych dobře sloužil mši sv., neboť to je můj úkol, a doufám, že vánoční poselství o pokoji přijde i do našeho hlučícího davu. Říkám si, že v Betlémě to tehdy pro Pannu Marii a svatého Josefa také nebyla zas taková idylka...

Od předminulých Vánoc mi pomáhá ještě jeden zážitek. Tady je:

Při půlnoční mši sv. ministrovala a četla čtení jedna maminka, která v našem kostele před pěti lety přijala svátost křtu. Mají tři děti a toto byly Vánoce, kdy poprvé nebylo žádné z nich vážně nemocné, takže si mohla dovolit „maminkovský luxus“ – být na skutečné půlnoční. Jenže ouvej, byla to karlínská půlnoční. Se vším, co k tomu u nás, alespoň zatím, patří – ale to už jsem psal.

A tak když jsme na konci bohoslužby s radostí zazpívali Narodil se Kristus Pán a sešli se v sakristii, milá maminka mi povídá: „Teda to je hrozné, jak ti lidi hlučeli, když jsem četla čtení. To mi teda vadilo, vůbec neposlouchali.“

Chápete, já jsem se jen usmíval, nejsem v Karlíně přece nováčkem a o půlnočních už něco vím...

Přece jen jsem byl ale překvapen. Paní totiž pokračovala: „Pak jsem si ale vzpomněla, že jsem asi před sedmi, osmi lety – to mi bylo tak patnáct – tu byla s holkama, ještě jako nepokřtěná, seděly jsme vzadu v lavici, vypily jsme během vaší mše flašku rumu a měly jsme děsnou legraci z toho, co tam říkáte a tak vůbec. Tak asi nemám moc právo se na ty dnešní lidi zlobit. Ale beztak mi to vadilo.“

Ano, já jsem byl překvapen. Mile překvapen Božím milosrdenstvím a jeho působením mezi námi lidmi. I v situacích, kde bych to moc nečekal.

Ostatně se říká, že prvním – a zřejmě nejkrásnějším – projevem Boží lásky je milosrdenství. A On chce to své milosrdenství do světa posílat i skrze nás.

Nově mě Pán povzbudil, abych se na všechny přítomné na půlnoční bohoslužbě a zvláště na „jednoročáky“ díval jako na možné kandidáty nového vztahu k Bohu. Nakonec jeden takový příklad jsem měl právě před sebou.

Co když mi někdo z těch neukázněných účastníků půlnoční mše sv. za nějakou chvíli zazvoní na faře, že by se nechal rád pokřtít?

P. Miroslav Cúth

Na posledním farním plese jsem nečekaně vyhrála první cenu! Jednalo se o nedělní snídaňooběd, tzv. brunch, v luxusním hotelu Interkontinental pro 2 osoby. A protože u výhry byla přítomna i moje maminka, nemohla jsem jí o takový zážitek připravit, a vyrazily jsme do restaurace Zlatá Praha ve zmíněném hotelu spo-

lečně. Termín jsme si mohly samy vybrat a vzhledem k dosti proměnlivému a nevyzpytatelnému počasí se nám povedlo zvolit termín úplně skvěle – neděli 1. 8., kdy bylo opravdu nádherné počasí. Přibližně od 11. hodiny nám předložili pestrou nabídku předkrmů, hlavních jídel i zákusků, člověk nevěděl, co si vybrat dříve, jak to nakombinovat, abychom ochutnaly co nejvíce a přitom nepraskly... Skvělý kulinářský zážitek byl umenšen pouze značným dietním omezením maminky a kapacitou žaludku. Ale pochutnaly jsme si, užily jsme si jak úžasně pozornou obsluhu, tak i nádherný výhled z okna na střechy Starého Města. Ten výhled nás tak nalákal, že jsme se pak odpoledne ještě dlouho procházely a kochaly se nádhernou malebných uliček. Prožily jsme skutečně nádherný den. Tak už se těším, jakou výhru na plese získám tentokrát!

Jana D.

CO NAPSAL DENÍK PŘÁVO V SOBOTU 18. PROSINCE 2010 O NAŠEM KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY:

MODERNÍ KOSTEL V PRAZE 11 MÁ I BAR

Pražané, kteří navštíví moderní kostel u stanice metra Háje v Praze 11, mohou být trochu šokováni. Po vstupu do foyeru totiž dřív než sál nebo kapli uvidí bar. Stavba, která na první pohled připomíná moderní verzi kostela, ovšem není tak úplně kostel. „Lidé to vnímají jako kostel, ale je to komunitní centrum, které vzniklo jako místo setkávání lidí z Prahy 11. Součástí společenského vybavení je ve foyer i bar, kde se mají možnost lidé po mši znovu setkat a sdílet i slova. Je to osvětlený pult, kde prodáváme čaj nebo kávu. Nemyslím si, že by to mělo někoho pohoršovat. Sakrálním prostorem je Kaple blahoslavené matky Terezy, ale hlavní sál a vstupní aula se využívají i komerčně,“ řekl Právu otec Michal Bator, jehož mše navštěvuje až 400 lidí. To, že se v baru prodává alkohol, což rozhořčilo jednoho z čtenářů deníku Právo, který se na redakci s tímto zážitkem obrátil, však duchovní úplně nevyloučil. „Konají se tu i uzavřené akce, které jsou čistě v režii pořadatele. Prostory pronajímáme, stejně tak i bar, takže když jsou tu například nějaké taneční, tak si sem organizátoři přinesou chlebičky, víno nebo pivo a návštěvníkům ho třeba prodávají. My při bohoslužbách však alkohol nikdy neprodáváme,“ vysvětlil Bator, který na Jižní Město přišel z Polska. Komerční vyu-

žívání prostoru, který z venku budí dojem kostela, je podle radnice Prahy 11 v pořádku. **„Není to kostel v pravém slova smyslu. Spolupracujeme s komunitním centrem už dlouho. Kromě mši se tam pořádají koncerty kostelního sboru, ale i přednášky pro matky, kroužky pro děti a také to má být místo pro děti takřkajíc z ulice. Lidé se tam mohou scházet a dělat tam i jiné věci než se modlit. Ale musím se přiznat, že jsem vůbec nevěděla, že je tam nějaký bar. Já jako přísná ateistka jsem centrum popravdě ještě nenavštívila,“** řekla deníku Právo mluvčí Prahy 11 Andrea Wolfová.

Moderní způsob skloubení sakrálního a světského světa, o které se pokouší centrum na Jižním Městě, je jistě jednou z možností, kterak obyvatelé Prahy přivést na duchovní místa, i když původně vyrazili za zcela pozemskou zábavou. Svědčí o tom i bohatý vánoční program komunitního centra. **„V pondělí v centru pořádáme vánoční taneční koncert, kde bude vystupovat více než sto tanečníků. Je tam sice trochu zvláštní atmosféra, protože ve velkém sále, kde bude show, je obrovský kříž a varhany a vážně to tam vypadá jako v kostele. Ale tohle místo jsem vybrala proto, že na Jižním Městě je to jediný prostor, kam se vejde. Mělo by se tam vtěsnat zhruba 300 hostů. Na akci se podílí i Praha 11, která seniorům zajistila na vánoční koncert vstup zdarma,“** prozradila Iva Bičíštová, majitelka taneční agentury AT studio Domino, která si komunitní centrum pronajala už po druhé. Ani duchovně zaměření návštěvníci však o Vánocích nepřijdou zkrátka. **„Všechny srdečně zvu na štědrovečerní půlnoční mši,“** dodal hrdě otec Bator. *fch*

Pokud jste ještě někdo nedostal potvrzení o daru pro farnost, je to proto, že jsme neměli vaši adresu, a nemohli jsme vám je vystavit. Prosím, zavolejte buď do kanceláře KCMT, nebo na tel. 731625949 a domluvíme se.
J. Friedová

Z PROGRAMU – ÚNOR 2011

■ **1. 2. v 10.00 – Zelené potraviny.** Chcete se dozvědět něco o tom, jak zásobit tělo nejen našich malých vitamíny, minerály, stopovými prvky, enzymy, a to z produktů čisté přírody? Přijďte si poslechnout přednášku s Mirkou Slámovou, poradkyní v oblasti osobního růstu, výživy a detoxikace těla.

■ **22. 2. v 9.30 – První pomoc u miminek a batolat.** Seminář, během kterého se naučíte, jak se zachovat v různých situacích jako např. když si dítě poraní hlavu, popálí se v kuchyni, upadne do bezvědomí apod. Cena semináře: 350,- Kč. Nutno zaplatit při přihlášení na účet 670100-2200109413/6210 (mBank) s uvedením Vašeho jména. Přihlášky a informace: Pavla Maříková, tel.: 724 033 060, marikova.pavla@seznam.cz nebo na www.fitmami.cz.

■ **23. 2. v 9.30 – Karneval pro nejmenší.** Dopeledne plné masek. Soutěže, výtvarná dílnička, odměny pro krásné masky. Karneval se koná v sále KCMT. Vstupné: dospělí 50,- Kč, děti 10,- Kč. Možnost zakoupit si vstupenku v MC od 1. února 2011 každý všední den od 9.00 do 12.00 hodin.

■ **1. 3. v 9.30 – Návštěva knihovny.** Povídaní o knížkách pro maminky a jejich nejmenší. Sraz v 9.20 přímo u Městské knihovny Opatov – Opatovská 14/1754, Praha 11 (zast. autobusy Metodějova). Herna MC je otevřená i v tento den.

Každý čtvrtek od 18.45 hod. po mši sv. ve farním sále při kostele sv. Františka, se bude konat **modlitba nad Božím slovem**, kterou povede P. Stefan. Každý, kdo má zájem, si přinese Starý a Nový zákon. První setkání bude **3. února 2011**. Jste srdečně zváni.

Oddíl skautů sv. Jiří zve všechny příznivce skautingu na přednášku „**Skauting v době totality a skauti, kteří za skauting trpěli**“ pořádanou oddílem a Klubem seniorů dne **24. února 2011 od 18 hod. v KCMT v klubovně č. 2**. Přednášet bude bratr Zdeněk Zelený, bývalý vůdce skautského střediska Maják, v padesátých letech 10 let vězněný za podvracení republiky a vedení skautské mládeže.

SDRUŽENÍ KŘESŤANSKÝCH SENIORŮ – Jižní Město Vás zve na autobusové zájezdy v roce 2011 – 1. pololetí: **16. 4. 2011** – výlet do Broumova
14. 5. 2011 – výlet do lázní Teplic a okolí
11. 6. 2011 – Safari – Králův Dvůr

Podrobnosti o zájezdech budou ještě upřesněny. Těšíme se na společné příjemné zážitky.
I. Řivnáčová (774 877 495), P. Urban (272 911 264), p. Tomek (603 254 463), Dr. Decker

FARNÍ KNIHOVNA

Vážení farníci, dovolujeme si vám připomenout dny a hodiny, kdy je otevřena farní knihovna u kostela sv. Františka.

každou první středu v měsíci v 16.30–17.50 hod.

každou první neděli v měsíci od 9.30 do 10.20 hod.

= 2. a 6. února

Těšíme se na vaši návštěvu. Vaši knihovníci.

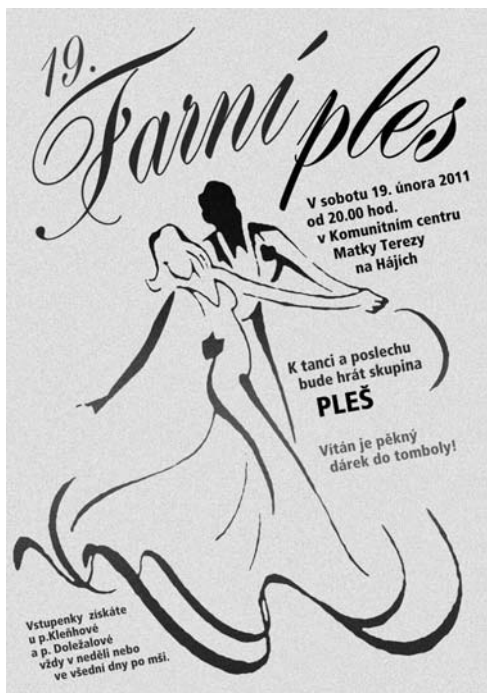
PROGRAM FARNOSTI – ÚNOR

- 7. 2. (pondělí) od 20.00 hod v KCMT – **setkání místního společenství Hnutí fokoláře.** Slovo života na únor Řím 8,14: „Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží Synové.“ (manželé Friedovi – tel. 731 625 949)
- **Setkání mládeže** s P. Stefanem se konají každé úterý od 19 hodin na faře u kostela sv. Františka z Assisi. Jste srdečně zváni.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají každou středu dopoledne od 9.30 hodin do 11.30 hodin ve farním sále (suterén fary) u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se maminky sejdou 9. a 23. s P. Stefanem, jinak ostatní středy klasický program.
(Katka Friedová 603 28 65 13)
- Každou středu od 19 hodin se ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi konají setkání **společenství Život z víry, od února se probírá Katechismus katolické církve.**
(jáhen Pavel Urban 272 911 264).
- **Setkání společenství modlitby v duchu charismatické obnovy v KCMT** se v únoru konají 10. a 24. od 19.30 hod.
(Tomáš Fried 603 402 597)

PROGRAM KCMT

- 14. 2. – 16.00 **PhDr. J. Šebek: Lidovci a co dál?** – přednáška v rámci Klubu křesťanských seniorů
- 17. 2. – 19.00 **Filmový klub** – vstup volný
- 19. 2. – 20.00 **Farní ples**
- 23. 2. – 9.30 **Karneval po nejmenší** – pořádá MC Domeček
- 24. 2. – 18.00 **Zdeněk Zelený „Káďa“: Perzekuce skautského hnutí za komunistického režimu** přednáška v rámci Klubu křesťanských seniorů.

KYTAROVÉ MŠE • I v roce 2011 budou kytarové mše každou třetí neděli v měsíci – kromě dubna (to vychází na Květnou neděli). Konkrétní data jsou: 20. 2., 20. 3., 15. 5., 19. 6.

19. FARNÍ PLES – 19. února 2011 v KCMT

Milí přátelé, blíží se plesová sezóna a s ní i ples naší farnosti. Začátek plesu bude ve 20 hod. K tanci a poslechu budou hrát naši milí a osvědčení Plešáci. Prodej vstupenek se uskuteční: v kostele sv. Františka po každé mši svaté v sakristii, v KCMT ve všední dny v kanceláři v době od 8 do 14 hodin, v neděli po mši sv. u pí Doležalové tel. 732572319 a v kanceláři.

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ • Od 24.2.–14.4. bude v KCMT probíhat příprava na život v manželství. Společná příprava bude vždy ve čtvrtek od 19.00–21.00 pod vedením kněze a manželského lektorského páru. Zájemci se mohou předem přihlásit na mailu snoubenci.kcmt@centrum.cz nebo na tel. 602972887.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR

1. **Aby se manželství a rodina** těšily všeobecné vážnosti a byl uznáván jejich nezastupitelný přínos celé společnosti.
2. **Aby křesťanská společenství** v oblastech zvláště postižených nemocemi přinášela trpícím lidem svědectví o Kristově přítomnosti.
3. **Aby se v nás všech** prohlubovalo poznání, že křtem jsme byli zachráněni od hříchu a získali důstojnost Božích dětí.

FARNÍ KANCELÁŘ

Korespondenční adresa:

U Modré školy 1
149 00 Praha 4
tel: 242 485 829
fax: 242 485 830
e-mail: fara.chodov@volny.cz
www:kcmt.cz

Úřední hodiny:

Pondělí 9.00–12.00
Úterý 15.00–16.30
Čtvrtek 15.00–16.30
Pátek 9.00–12.00

V jiném termínu po tel. dohodě

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	18.00	–
Úterý	18.00 adorace NS	17.00
Středa	18.00	–
Čtvrtek	18.00	17.00 adorace NS
Pátek	18.00	7.30
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30	10.00, 20.00

☎/mob./fax

e-mail

Farní kancelář	242 485 829, fax 242 485 830	fara.chodov@volny.cz
KCMT – sekretariát	242 485 826	info@kcmt.cz
P. Michal Antoni Bator (farář)	242 485 828, 606 296 419	mbator@quick.cz
P. Stefan Wojdyła (farní vikář)	272 934 261, 602 693 767	s.wojdyla@seznam.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Romana Kraleva (past. asistentka)	731 625 970	romi36@seznam.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 826, 605 974 863	
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář Charity (pečov. služba)	242 485 823, fax 242 485 824	charita.chodov@email.cz

Uzávěrka příštího čísla bude 13. února 2011

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov/ročník 10 • Redakce: Katka, Josef, Jitka, Jarda
• za obsah odpovídá: P. Stefan • foto: Pavel Fulín, Stanislav, Eva, archiv
• e-mail: fchodoviny@gmail.com • http://www.kcmt.cz/fchodoviny